

لیالی قدر، سوگ امیر(ع) و جان شیفته ایرانیان

از دیرباز، مناسبت‌های مذهبی علاوه بر دارای کارکرد موثر اجتماعی ساخته است. ماه آیین‌های سوگ و شادی بستری برای مبارک رمضان که حامل شب‌های قدر و نیز خودسازی و بازخوانی بزرگ‌های تاریخ مذهبی ایام شهادت مولای مومنان علی (ع) است هم ایران زمین بوده‌اند؛ جان شیفته ایرانیان و از این توجه و ارادت بی بهره نبوده است. برپایی شاعرانگی نمادهای هنری‌شان در این ایام با مراسم و مجالس تعزیه ویژه این مناسبت در تلفیق آیین‌های نمایشی و محبتی برخاسته هفته‌ای که گذشت نشان از اهمیت این رخداد از سویدای جان آن‌ها نسبت به اهل بیت (ع) و نیز تأثیر پُرنرگ آیین‌های نمایشی بر روان این مناسبت‌ها را برجسته‌تر و ماندگارتر و انسان ایرانی است.

ماه رمضان و نمایش‌های آیینی-مذهبی

در صفحات ۴، ۵ و ۶ بخوانید

بازیگران جدیدترین نمایش پشت‌کوهی از تجربه همکاری با او گفتند

«مکبث زار»؛ اثری باشکوه، جادویی و پُر از زیبایی ممض است

محمدرضا مالکی:

برایم عجیب است برفی مرف از

تمریم تئاتر می‌زنند

جهاد فراهانی:

منتظر یک چراغ سبز به تا روی

صحنه برگردیم

سیدجهاد هاشمی:

تعطیلی اجراهای «یتیمان کوفه»

مال همه ما را بد کرده است

مهانفر کاویانپور:

هنر انقلابی هنر آگاهی‌بخشی است

نگاهی به نمایش «مردی که جهنم را با خود ممل می‌کرد»

روایت شبی که ماه به محاق رفت

شب تقدیر از چهره‌های سال هنر انقلاب برگزار شد

ایوب آقاخانی؛ چهره سال بخش تئاتر

ایوب آقاخانی در شب تقدیر از چهره‌های سال هنر انقلاب به عنوان برگزیده بخش تئاتر انتخاب شد.

به گزارش ایران تئاتر، نشست شب تئاتر، موسیقی، عکس، معماری، پژوهش و ترجمه هفته هنر انقلاب، هنر متعهد به حقیقت، ۲۵ فروردین با حضور چهره‌های سرشناس هنر، مدیران حوزه هنری و فرهنگ و هنر کشور همراه با ضیافت افطاری ماه مبارک رمضان در حوزه هنری برگزار شد.

کوروش زارعی مدیر مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری به عنوان نخستین سخنران این شب با دعوت سید کمال هاشم‌زاده که اجرای برنامه را برعهده داشت، روی سن حاضر شد و ضمن معرفی هنرمند سال هنر انقلاب در رشته تئاتر در سخنانی گفت: «حوزه هنری خانه نخستین بسیاری از هنرمندان کشور بوده و خواهد بود.»

زارعی افزود: «سال گذشته سال سختی برای فرهنگ و هنر کشور بود و هنرمندان انقلابی تلاش‌های بسیاری داشتند تا چراغ هنر کشور روشن بماند. به‌خصوص هنرمندان تئاتر کشور که با روحیه‌ای انقلابی و خستگی‌ناپذیر صحنه تئاتر را حفظ کردند و آن را زنده نگه داشتند. یکی از این هنرمندان ایوب آقاخانی بود که با فعالیت‌های خود اجازه خاموشی هنرهای نمایشی کشور را نداد.»

در ادامه از ایوب آقاخانی به عنوان چهره سال هنر انقلاب در رشته تئاتر به خاطر خلق اثر «تریلوی‌های جنگ» با حضور کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تقدیر شد.

در اولین جلسه تخصصی ۱۴۰۲ با واحدهای اداره کل هنرهای نمایشی مطرح شد

لزوم توجه هرچه بیشتر به تئاتر استان‌ها و شهرستان‌ها

کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی در اولین جلسه تخصصی با واحدهای امور استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی بر لزوم توجه هرچه بیشتر به تئاتر استان‌ها و شهرستان‌ها تأکید کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، اولین جلسه تخصصی با واحدهای امور استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی با حضور مدیرکل هنرهای نمایشی و کارشناسان امور استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی برگزار شد.

کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی، ضمن لزوم توجه هر چه بیشتر به تئاتر در استان‌ها و شهرستان‌ها به رفع نواقص مربوط به سامانه ثبت گروه‌های نمایشی شهرستان‌ها و نیازهای آموزشی و سطح‌بندی و اجرای کلاس‌های تخصصی آموزشی شهرستان‌ها با همراهی واحد انتشارات و پژوهش اداره کل هنرهای نمایشی تأکید کرد.

میزبانی خانه هنرمندان از نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟»

مرجان رزم‌آرا نیز متن آن را ترجمه و دراماتورژی کرده است. در توضیح داستان «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» آمده است: «در این نمایشنامه شاهد کنش و واکنش‌های غیرعادی از سوی دو شخصیت اصلی‌تر نمایشنامه هستیم که چه در خلوت و چه در جمع ادامه می‌یابد. مدام و بی‌وقفه به یکدیگر می‌تازند و به کمک هم قصه‌ها و بازی‌هایی را طراحی می‌کنند که تنها نتیجه‌اش تحمل زندگی زناشویی آن‌هاست.»

در این نمایش الهام رضایی، علی کشوری، دلارام زرگر، شیمیا زادپور، میثم نیکخواه و مهدی ارجمند به ایفای نقش پرداخته‌اند.

نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» به کارگردانی شیرین فرخنده‌نژاد و حضور میکائیل شهرستانی به عنوان طراح و مشاور کارگردان در این نمایش، از ۲۷ فروردین در خانه هنرمندان ایران روی صحنه می‌رود.

به گزارش روابط عمومی خانه هنرمندان ایران، نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» نوشته ادوارد آلبی با کارگردانی شیرین فرخنده‌نژاد از ۲۷ فروردین تا ۲۲ اردیبهشت در تماشاخانه استاد انتظامی خانه هنرمندان ایران روی صحنه می‌رود. میکائیل شهرستانی طراح و مشاور کارگردان این نمایش است و

بازیگران جدیدترین نمایش پشت کوهی از تجربه همکاری با او گفتند

«مکبث زار»؛ اثری باشکوه، جادویی و پر از زیبایی محض است

یک تئاتر است

فهمیه موسوی بازیگر نقش «حوا» گفت: «حوا و دل کَنک همسرش کلفت و نوکر قصر مکبث و لیدی هستند. حوا زنی است که در فضای سخت دربار و در دوران پادشاهی مکبث تحت فشار بوده و زنانگی نکرده است.»

این هنرمند با اشاره به اینکه بازی در نقش حوا را بسیار دوست دارد، توضیح داد: «حوا کاراکتری عجیب و شخصیتی پر از عقده است. بازی در این نقش از نظر فرم اجرایی روی صحنه، حسی که نشان می‌دهد، تغییر صدایی که دارد؛ سخت بود اما راهنمایی‌های پشت کوهی در راستای ایفای این نقش کمک بسیاری به من کرد.»

موسوی ادامه داد: «خوشیختانه مخاطبانی که تاکنون و پیش از اجرای عموم در تئاتر شهر به تماشای کار نشسته‌اند؛ با نقش حوا ارتباط خوبی برقرار کرده‌اند.»

این هنرمند با بیان اینکه رهایی و آزادی در رفتار و عمل حوا را دوست دارد، توضیح داد: «قطعا بازی در نقش حوا سخت بود اما من این نقش را با تمام ریزه‌کاری‌هایش دوست دارم و دیگر حوا در جان فهمیه رسوخ کرده است. برای یک بازیگر بازی در نقشی متفاوت تجربه دل‌نشینی است. هرچقدر نقش سخت‌تر باشد، بازیگر خود را بهتر محک می‌زند.»

او درباره تجربه همکاری با ابراهیم پشت کوهی گفت: «تجربه همکاری با پشت کوهی بسیار بی‌نظیر است. او به شدت باسواد، باشعور، آگاه، متواضع و هنرمند است. از او بسیار یاد گرفتم و از این همکاری لذت بردم. او نگاهی نو به تئاتر دارد. حضور و همراهی با پشت کوهی یک دانشگاه بود. آن‌قدر که متواضانه آگاهی خود را به ما انتقال داد چقدر خوب است که تئاتر چنین افرادی دارد و امیدوارم قدرشناس بودنشان باشیم.»

این هنرمند ادامه داد: «پشت کوهی این قدر خوب بازیگر را هدایت می‌کند که هیچ بهانه‌ای برای کم کاری نمی‌ماند. امیدوارم که این ارتباط کاری تداوم پیدا کند و تجربه همکاری و یادگیری بیشتر از ایشان در آینده نیز فراهم شود.»

موسوی همچنین درباره نمایش «مکبث زار» گفت: ««مکبث زار» نمایشی است که همه چیز در آن درست و به‌جا، بدون کم و کسر و در معنای واقعی یک تئاتر است. این اثر نمایشی موجز، دقیق، بدون حشو و اضافه با متنی به‌شدت درست و گیراست.»

یاشار نادری: «مکبث زار» ما را به جنوب

ایران می‌برد

یاشار نادری بازیگر نقش دل کَنک در نمایش «مکبث زار» از حضورش در این نمایش گفت: «کار کردن با ابراهیم پشت کوهی بسیار برای من دل‌چسب است؛ وقتی من را برای نقش دل کَنک انتخاب کردند، فهمیدم که خیلی‌ها برای این نقش تست داده‌اند و این برایم خیلی ارزشمند است. من علاوه بر اینکه نقش دل کَنک را بازی می‌کنم به پیشنهاد ابراهیم پشت کوهی عزیز دو نقش دیگر نیز دارم که هر سه این نقش‌ها برایم دوست‌داشتنی است.» او از وجود شخصیت دل کَنک در این نمایش گفت: «دل کَنک در این نمایش زابیده ذهن نویسنده است و در «مکبث» اصلی ما این شخصیت را نداریم و «مکبث زار» از دید دل کَنک و هوا جلو می‌رود. دل کَنک از ابتدا تا پایان نمایش روی صحنه است و همه وقایع را می‌بیند.»

نادری درباره کار کردن با ابراهیم پشت کوهی گفت: «می‌توانم زندگی‌ام را به دو قسمت تقسیم کنم؛ قبل از دیدن ابراهیم پشت کوهی و بعد از آشنایی با او. این کارگردان به دلیل مطالعه زیاد و انرژی مثبتش تأثیر زیادی روی افراد می‌گذارد.»

او ادامه داد: «این کارگردان با نمایش «مکبث زار» همه ما را به جنوب ایران می‌برد. رنگ‌ها، آواها، فرم‌ها و حتی بازی بازیگران ما را به هرمز و هنگام می‌برد.»

یاشار نادری در صحبت پایانی خود گفت: «با تئاتر قهر نکنیم، تئاتر خیلی شیرین است. تئاتر برای ما یک آموزگار است پس ما هم باید برایش ارزش قائل باشیم.»

برجلی ادامه داد: «ترکیب بازیگران جوان تئاتری و بازیگران خاک‌صحنه‌خورده، انرژی این اثر را بالا برده و به علت جنوبی بودن حال و هوای نمایش، خونگرمی و انرژی زیادی در رگ‌های همه ما نفوذ کرده است که ما هم این انرژی را به مخاطبان خود انتقال می‌دهیم.»

این هنرمند در مورد نقشش در این نمایش گفت: «نقش مکداف برایم چالش‌برانگیز بود، در طول تمرینات و تحلیل‌های سعی کردم از زاویه متفاوتی به نقش نگاه کنم و مکداف جدیدی نسبت به کاراکتر مکداف در نمایشنامه «مکبث» شکسپیر بسازم که کمک‌ها و وسواس ابراهیم پشت کوهی به‌عنوان کارگردان بسیار در خلق این نقش تأثیرگذار بود.» او درباره آشتی کردن مخاطب با تئاتر گفت: «تئاتر در هر شرایطی باید روی صحنه اجرا شود؛ مثل هر شغل دیگری که در شرایط خاص هم انجام می‌شود، تئاتر نیز برای مردم یک نیاز است و قهر کردن یا هنر جنبه مثبتی در جامعه ندارد.»

برجلی ادامه داد: «فرهنگ و هنر یک کشور باید سرپا و زنده باشد و این زنده بودن به حمایت مخاطب نیاز دارد تا همراه یک اثر حاضر باشد و در هر شرایطی سالن تئاتر را خالی نگذارد.»

محمدهادی عطایی: «مکبث زار» اجرایی

به‌شدت ایرانی، جذاب با موسیقی عالی

محمدهادی عطایی عضو جدید گروه نمایشی «مکبث زار» که در سه نقش متفاوت در این اثر به ایفای نقش می‌پردازد، گفت: «من سه نقش جاشو، ملکم پسر دانکن و یکی از بزرگان شهر را در «مکبث زار» بازی می‌کنم. با وجود اهمیتی که هر سه نقش برای من دارد، نقش ملکم را بسیار دوست دارم.»

او ضمن تأکید بر پرنرژی، سخت و جذاب بودن «مکبث زار» ادامه داد: «جذاب‌ترین بخش این نمایش تلفیق مراسم زار با نمایشنامه مکبث شکسپیر است که نشان می‌دهد ما چه آیین‌های زیبایی داریم. از نظر من ایران یک جهان است و ای کاش کارگردانان دیگر شهرها نیز مثل ابراهیم پشت کوهی به آیین‌های مرسوم در مناطق و شهرستان‌های خود توجه کنند.»

این هنرمند با اشاره به تجربه همکاری‌اش با ابراهیم پشت کوهی توضیح داد: «خدا را شکر می‌کنم که تاکنون با کارگردانانی خوش‌فکر و خوش‌قلب کار کرده‌ام. به نظرم آرتیست بودن بخشی از زندگی است. من با افرادی مثل ابراهیم پشت کوهی کار کردم که هم آرتیست و هم انسان شریف و بی‌نظیر است. ابراهیم پشت کوهی همیشه حواسش به تک‌تک بازیگران و عوامل هست و حال خوبی که به‌واسطه رفتار او در گروه جریان دارد، قطعا به مخاطبان نیز منتقل خواهد شد.» عطایی گفت: ««مکبث زار» اجرایی به‌شدت ایرانی، جذاب با موسیقی عالی و پرنرژی است.»

فهمیه موسوی: «مکبث زار» به معنای واقعی

دارد و این لطافت و شاعرانگی در متون نمایشی پشت کوهی و دیالوگ‌هایی که می‌نویسد کاملا به چشم می‌آید. حتی فضای دیالوگ‌های نوشته‌شده توسط پشت کوهی هم مانند آتاراش از فرم متفاوتی برخوردار است.»

گاتا عابدی: پشت کوهی از نواغ تئاتر است

گاتا عابدی، بازیگر نقش «لیدی مکبث» درباره نقش خود در این اثر گفت: «بازی در نقش لیدی مکبث برای من بسیار متفاوت و جذاب است. از نظر من لیدی مکبث از آن دسته زن‌هایی است که با سیاست زنانه و قدرت دادن به همسرش او را به حرکت وامی‌دارد. او امور را چنان مدیریت می‌کند که حتی خود مکبث هم متوجه نیست قدرت اصلی دست لیدی مکبث است.» او ادامه داد: «از نظر من لیدی مکبث عاشق همسرش است و این عشق باعث می‌شود تا ضعف درونی‌اش را که به‌واسطه بجهدار نشدن در او شکل گرفته است؛ با قدرت دادن به مکبث مدیریت کند.»

این بازیگر درباره چگونگی رسیدن به این نقش افزود: «زمانی که به‌طور اتفاقی در حال تماشای مستندی با موضوع حیات‌وحش بودم، نگاه و رفتار پرابهت یک یوزپلنگ نگاهم را به خود جالب کرد. از نظر من لیدی مکبث نگاه و رفتارهایی مانند همان یوزپلنگ دارد و من وقتی روی صحنه می‌روم، همواره نگاه او را در ذهن خود تداعی می‌کنم.»

عابدی با اشاره به کفش‌های خاص لیدی مکبث که شبیه به سم اسب است، گفت: «اولین باری که با کفش‌های خاص لیدی مکبث روی صحنه حاضر شدم، با تمام ترسی که از راه رفتن با این کفش‌های متفاوت داشتم، دقیقا لیدی مکبث شده بودم. من اصلا کفش پاشنه‌بلند نمی‌پوشم اما کفش‌های لیدی مکبث را به دلیل عشقی که به نقش دارم، جزئی از وجودم می‌دانم. جزئی که با تمام سختی‌هایش، آزاردهنده نیست و با آن زندگی می‌کنم.»

گاتا عابدی درباره همکاری با پشت کوهی گفت: «مهم‌ترین ویژگی پشت کوهی باسواد بودن اوست. آن قدر به کاری که انجام می‌دهد اشراف دارد که می‌توانی خودت را کمال و تمام به این کارگردان بسپاری. او بسیار خلاق و باپشتکار است و خیلی خوشحالم که تئاتر ایران نوابی مثل پشت کوهی دارد تا تئاتر ایران همیشه در جهان بدرخشد. نمایش «مکبث زار» او اثری پر از شکوه، جادو و زیبایی محض است.»

سعید برجلی: از دیدن «مکبث زار» انرژی

می‌گیرید

سعید برجلی بازیگر نقش مکداف در نمایش «مکبث زار» درباره همکاری‌اش با ابراهیم پشت کوهی گفت: «حدود ۱۰ سال پیش نمایش «مثل آب برای شکلات» را در تئاتر شهر از ابراهیم پشت کوهی دیدم؛ خیلی دوست داشتم روزی با او همکاری داشته باشم که بعد از گذشت ۱۰ سال بالاخره این اتفاق افتاد.»

بازیگران نمایش «مکبث زار» به نویسندگی و کارگردانی ابراهیم پشت کوهی، تلفیق نمایشنامه «مکبث» شکسپیر با فرهنگ و آیین‌های بومی جنوب ایران را اجرایی نو می‌دانند که باشکوه، جادویی و پر از زیبایی محض است.

نگار امیری - علی کیهانی: نمایش «مکبث زار» به نویسندگی و کارگردانی ابراهیم پشت کوهی کاری از گروه تئاتر «تی‌توک» است که پس از اجرا در جشنواره‌های داخلی و خارجی همچون هافست ارمنستان، شب‌های مسکو روسیه، شکی آذربایجان و چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و کسب جوایز متعدد این بار قرار است تا در بازتولیدی جدید با تغییراتی در میزانشن و گروه بازیگران خود در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر میزبان مخاطبان شده است.

«مکبث زار» جزو متفاوت‌ترین اجراهایی است که تاکنون از آثار ویلیام شکسپیر نویسنده شهیر انگلستان در ایران کارگردانی و اجرا شده است. از جذاب‌ترین نکات اجرایی این اثر نمایشی تلفیق آیین «زار» به‌عنوان یکی از آیین‌های شناخته‌شده و بومی و فولکلور جنوب ایران با داستان «مکبث» پادشاه اسکاتلند است که با نگاهی به شیوه‌های اجرایی کابوکی (ژاپن)، کاتاکالی (هند)، بوتو (ژاپن) و کم‌دیا دارته (ایتالیا) اجرا می‌شود.

به این بهانه با تعدادی از بازیگران این اثر نمایشی به گفت‌وگویی کوتاه پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

شهرزاد افکار: تئاتر هرازگاهی نیاز به تغییر فضا دارد

شهرزاد افکار، بازیگر نقش مکبث درباره این اثر نمایشی گفت: «نمایش «مکبث» اثر جوادانه شکسپیر است که ابراهیم پشت کوهی عزیز آن را با فرهنگ جنوب تلفیق کرده است و قطعا تماشای «مکبث زار» با فرهنگ جنوب اجرایی نو به شمار می‌آید.»

او ادامه داد: «در اینجا قدرت مکبث با قدرت پایای زار جنوب ایران همراه است و مخاطبان شاهد اثری هستند که به فرم‌گرایی نزدیک شده و بیان و بدن بازیگران نیز تحت تأثیر این فرم‌گرایی قرار گرفته است.»

بازیگر نقش «مکبث» با اشاره به علاقه‌اش به تئاتر فرم‌گرا افزود: ««مکبث زار» تخیل مخاطبان را درگیر می‌کند و آن‌ها را برای لحظاتی از دنیای رئالیستی جدا خواهد کرد که امیدوارم تماشاگر با دنیای تخیلی این نمایش همراه شود.»

این بازیگر و کارگردان تئاتر توضیح داد: «علاقه من به فرم باعث شده است تا در اجرای نمایش «تول سورون» که قرار است آن را در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه ببرم نیز با وجود رئالیستی بودن اثر به فرم توجه کنم. میزانشن در آثار فرم‌گرا باید به تماشاگر کمک کند تا به تماشای حرکاتی اغراق‌شده اما از جنس تئاتر که درست و به‌جا هستند، بنشیند.»

دل افکار با تأکید بر اینکه تئاتر هرازگاهی نیاز به تغییر فضا دارد، گفت: «همه شیوه‌های تئاتری ارزشمند و قابل احترام هستند؛ اما به نظر من اکنون زمان آن رسیده است که جدا از کارهای رئالیستی به اجرای اثری متفاوت و متنوع در فرم، ادبیات و فضای اجرایی بپردازیم.»

او درباره آشنایی و همکاری‌اش با ابراهیم پشت کوهی گفت: «حدود ۱۰ سال است که با این هنرمند آشنا هستم. او شخصیتی آرام و منطقی دارد و به‌تازگی متوجه شدم که شاعر است. قطعا آدمی که شعر می‌گوید، روح لطیفی

گفت‌وگو با جواد فراهانی درباره کار با کودکان دچار اوتیسم در تئاتر

منتظر یک چراغ سبز تا روی صحنه برگردیم

علی کیهانی: چند سالی است که در ایران به تئاتر و نمایش برای کودکان با نیازهای ویژه (اوتیسم، پروانه‌ای، سندروم داون، سی پی و...) توجه شده است و در چندین مرکز آموزشی و روان‌شناسی برای این کودکان برنامه‌های نمایشی و تئاتر برگزار می‌شود. این برنامه‌ها با هدف ارتقای مهارت‌های ارتباطی، تصویرسازی و اجتماعی این دسته از کودکان و نوجوانان طراحی شده‌اند.

همچنین، در سال‌های اخیر تعدادی از گروه‌های هنری و هنرمندان تئاتر در ایران نیز به تولید نمایش‌هایی با بازی کودکان با نیازهای ویژه پرداخته‌اند؛ هرچند که به نظر می‌رسد که توجه به این حوزه در ایران هنوز به حد کافی نرسیده است و نیاز به تلاش‌های بیشتری جهت افزایش آگاهی و توسعه برنامه‌های آموزشی مناسب برای کودکان دارای نیازهای ویژه وجود دارد.

جواد فراهانی کارگردان و بازیگر جوان تئاتر مدتی است که به‌صورت رایگان با کودکان و نوجوانان دارای نیازهای ویژه در کلاس‌های آموزشی تمرین‌های نمایشی و بیانی تئاتر انجام می‌دهد که این کلاس‌ها با همت هنرجویان دارای نیازهای ویژه منجر به اجرای نمایش «شام عروسی»، «عروسی خاله‌سوسکه»، «نیمکت»، «ده بالا» و... شده است.

با جواد فراهانی درباره آموزش از طریق تئاتر و نمایش و بازیگری کودکان و نوجوانان دارای نیازهای ویژه به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

از چالش‌های کارکردن با کودکان و نوجوانان دارای نیازهای ویژه برایمان بگویید.

اصولا کار کردن با کودکان و نوجوانان دارای نیازهای ویژه نیازمند صبوری زیادی است و اگر نتوانی آن آستانه صبوری را در خود داشته باشی کودکان به‌سرعت می‌فهمند و حس طرف مقابل را دریافت می‌کنند. به‌جرت می‌توانم بگویم این راه و این نوع آموزش به کودکان را می‌توانم تا زمانی که توان دارم و آن صبر را در خودم می‌بینم؛ ادامه دهم چون این کار را بسیار دوست دارم. چند سالی است که برای این گروه از کودکان و نوجوانان دوره‌ها و کلاس‌های فن بیان و بازیگری تئاتر برگزار می‌کنم که بسیار حالم را خوب می‌کند.

فعالیت در حوزه تئاتر و نمایش تا چه میزان می‌تواند در بهبود شرایط روحی و جسمی این کودکان مؤثر باشد؟

آموزش تئاتر برای کودکان دارای نیازهای ویژه بسیار مفید و مؤثر است. درواقع، بازیگری و تئاتر برای آن‌ها می‌تواند یک ابزار قدرتمند برای بهبود مهارت‌های اجتماعی، زبانی، ارتباطی، تفکر خلاق و حتی خودباوری آن‌ها باشد و به‌عنوان یک روش درمانی موردتوجه واقع شود. نمایش و تئاتر کمک می‌کند تا این کودکان مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی خود را تقویت کنند، افکار خود را با دیگران به اشتراک بگذارند و باتجربه کردن احساسات و تصاویری که در نمایش وجود دارد، مهارت‌هایی مانند تفکر انتزاعی، تخیل و قوه تصویری خود را تقویت کنند. کودکان دچار اوتیسم درک اجتماعی کمتری دارند و در زمینه‌هایی مانند توجه به جزئیات،

تفسیر درست از صداها و چهره‌ها و همچنین تفسیر نشانه‌های بدنی دچار مشکل هستند. با تمرین بازیگری و تئاتر، کودکان اوتیسم می‌توانند بهبود قابل‌توجهی در این مهارت‌ها داشته باشند. این امر به آن‌ها کمک می‌کند تا با دیگران بهتر ارتباط برقرار کنند و مهارت‌های اجتماعی لازم برای برقراری روابط مؤثر و ماندگار را بیاموزند.

و این مسئله چقدر می‌تواند در قانون‌مداری و شناخت جهان به آن‌ها کمک کند؟

با توجه به اینکه کودکان اوتیسم به دنبال ساختار و قوانین دقیق هستند، تئاتر و بازیگری می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا قوانینی برای برخورد با جهان پیرامون خود بیاموزند.

به همین دلیل، آموزش تئاتر برای کودکان دچار اوتیسم به‌عنوان یکی از راه‌های مؤثر در بهبود زندگی آن‌ها محسوب می‌شود.

بزرگ‌ترین مشکلی که شما در طول سال‌های فعالیت‌تان با آن مواجه شده‌اید؟

مشکل اصلی من آدم‌هایی است که وارد این عرصه می‌شوند فقط برای دیده شدن! به زبان ساده‌تر بگویم، سوءاستفاده کردن از حضور بچه‌ها و کودکان با نیازهای خاص اذیت می‌کند. در کار کردن با این بچه‌ها خیلی‌ها می‌آیند و آن‌ها را به درجه‌ای از آموزش می‌رسانند و بعد از مدتی این کودکان را رها می‌کنند. این کار ضربه بدی به آن‌ها وارد می‌کند و ممکن است حال‌شان را بد کند.

و سخن آخر...

ای‌کاش همیشه به بازیگران کودک و نوجوان دارای نیازهای ویژه توجه شود و مدیران تئاتری کشور از آثار آن‌ها حمایت کنند. ما نباید به‌صورت تقویمی و مناسبتی به یاد عزیزان دارای نیازهای ویژه بیفتیم تا کاری برای شان کنیم. در حوزه نمایش و تئاتر حتی هنرمندان هم می‌توانند با اختصاص دادن سانس ویژه برای کودکان دارای نیازهای ویژه، قدمی برای آن‌ها بردارند؛ کاری که سعی کردم در همه اجراهایم آن را انجام دهم و میزبان این عزیزان باشم. در حال حاضر طرحی آماده برای یک اجرای جدید با هنرمندان دارای نیازهای ویژه دارم، اما منتظر یک چراغ سبز هستم تا بتوانم این کار را روی صحنه ببرم.

بابک معماری، پژوهشگر، مدرس دانشگاه:

قدمت نسخ مجلس شهادت امام علی (ع) به دوران شکل گیری تعزیه برمی گردد

بابک معماری، پژوهشگر، مدرس دانشگاه و عضو کانون مدرسان تئاتر ایران با اشاره به اینکه رمضان ماه خودسازی و عید فطر زمان نو شدن است، قدمت کهن ترین نسخه تعزیه به مناسبت ماه رمضان به عصر کریم خان زند می رسد. ما از همان دوران شاهد هستیم که تعزیه صرفاً در محرم و صفر اجرا نمی شود بلکه در ایام شهادت حضرت علی (ع) نیز برگزار می شود.

به گزارش ایران تئاتر، در گذشته و در زمان نبود رادیو و تلویزیون و دیگر رسانه های جمعی، مردم به فراخور جغرافیا و آداب و رسوم منطقه ای که در آن زندگی می کردند؛ برای گرمی داشت ایام مختلف و مناسبت های گوناگون دینی و غیردینی، مراسم و آیین های متفاوتی را برگزار می کردند.

ماه مبارک رمضان نیز یکی از مناسبت های دینی است که پس از ورود اسلام به ایران، رنگ و بویی ایرانی به خود گرفت و مردم این سرزمین کهن، از دیرباز آیین های رمضان را به شیوه خود برگزار می کنند. آیین هایی همچون تعزیه، مناجات خوانی، آیین سخنوری، کلوخ اندازان و... در این میان تعزیه یکی از مهم ترین آیین های این ایام به شمار می آید. با توجه به ایام شهادت امیرالمومنین

شده اند؛ می پرداختند با موضوعاتی چون شهادت امام حسین (ع)، تعزیه حربین یزید و...»

تعزیه را صرفاً مجلس سوگواری نمی بینم

او ضمن بیان اینکه تعزیه را به عنوان مجلس سوگواری نمی بیند، می افزاید: «اگر در تعزیه سوگواری انجام می شود به دلیل سرنوشتی است که بر اولیای الهی جاری می شود. در واقع سوگواری همذات پنداری ما با حوادثی است که بر اولیای الهی می گذرد. این هنر در دیگر مجالس خود جنبه های دیگری چون شادی نیز دارد که نمونه آن را می توان در مجلس «عروسی دختر قریش» یا «عروسی رفتن حضرت فاطمه زهرا (س)» دید.»

رویداد مهم ماه رمضان است که باعث شده تا بسیاری از تعزیه نامه ها حول این دو محور نوشته و اجرا شوند. معماری ادامه می دهد: «تعزیه شهادت حضرت امیر (ع) از مهم ترین تعزیه هایی است که همزمان با شهادت امام اول شیعیان در دوران زندیه اجرا می شده است و با روی کار آمدن دوره قاجار و توجه ناصرالدین شاه به این هنر، مجالس دیگری همچون مجلس جوانمرد قصاب که به کرامات حضرت علی (ع) می پردازد، نیز در این ایام اجرا می شود.»

این مدرس می گوید: «از آنجا که جنبه تبلیغی تعزیه مدنظر بوده است در طول ماه رمضان تعزیه خوانان به اجرای سایر مجالس تعزیه که در ماههای محرم و صفر نیز اجراء می

قدمت قدیمی ترین نسخه تعزیه ماه رمضان به دوره زندیه می رسد

این پژوهشگر با اشاره به آغاز دوران تعزیه خوانی در ماه مبارک رمضان می گوید: «قدمت کهن ترین نسخه تعزیه به مناسبت ماه رمضان به عصر کریم خان زند می رسد. ما از همان دوران شاهد هستیم که تعزیه صرفاً در محرم و صفر اجرا نمی شود بلکه در ایام شهادت حضرت علی (ع) نیز برگزار می شود.»

او می افزاید: «تولد امام حسن مجتبی (ع) و شهادت حضرت علی (ع) دو

جهانفر کاویانپور، پیشکسوت تئاتر و شبیه خوان کهنه کار مازندران:

هنر انقلابی هنر آگاهی بخشی به جامعه است

تشکیل یک اتاق فکر جامع در شهرستان ها و حوزه های هنری مراکز استان ها هستیم.»

کاویانپور در بیان ارزیابی عملکرد انجمن هنرهای نمایشی مازندران در حوزه هنر انقلاب اسلامی، فعالیت های این انجمن را مثبت ارزیابی می کند و توضیح می دهد: «پس از سال ها، مازندران چهار نماینده در جشنواره تئاتر فجر داشت که هر چهار گروه و هر چهار اثر نمایشی با موضوعیت انقلاب اسلامی بود و جا دارد در اینجا از مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران و هیئت مدیره انجمن هنرهای نمایشی مازندران برای حمایت از تولید این آثار تقدیر و تشکر کنم.»

اندازه کل تاریخ می توان برای هنر انقلابی تعریف ارائه کرد.»

کاویانپور با اشاره به اینکه به اندازه کل تاریخ، برای انقلاب اسلامی تعریف وجود دارد، می گوید: «امام (ره) در تعریف از مفهوم هنر انقلابی، غایتی را تعریف کردند که در طول زمان تداوم دارد و این زمان تا ظهور ادامه می یابد؛ طرفه آنکه جنس آن الهی، آسمانی و قدسی است.»

عضو شورای ارزشیابی بر نمایش محمودآباد در پاسخ به این سؤال که چالش ها و موانع در هنر انقلاب اسلامی کجاست، ادامه می دهد: «عدم حمایت مسئولین از این هنر ناب و روی آوردن جوانان به نمایشنامه های خارجی و عدم تولید متون فاخر در این زمینه از مهم ترین چالش های در پیش روی فعالان هنر انقلابی است.»

کاویانپور همچنین عدم وجود سرمایه مناسب جهت تولید آثار نمایشی انقلابی را از دیگر مشکلات فعالان در این حوزه برمی شمارد.

او می افزاید: «در همه امورات هنری و فرهنگی اتاق فکر وجود دارد، اما در بحث هنر انقلاب این خلأ وجود دارد و بسیار نیازمند

پیشکسوت تئاتر و شبیه خوانی مازندران، هنر ناب و تئاتر انقلاب اسلامی را نیازمند حمایت مسئولین می داند و از تشکیل اتاق فکر برای پیگیری این موضوع سخن می گوید.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در مازندران، جهانفر کاویانپور پیشکسوت تئاتر و شبیه خوانی استان مازندران و چهره ماندگار هنر نمایش شهرستان محمودآباد کاویانپور که بیش از نیم قرن در زمینه هنرهای نمایشی و هنر شبیه خوانی فعالیت می کند، سابقه تولید آثاری از جمله نمایش های «سوغات استعمار»، «انقلاب و شهادت»، «مهر سیاه» و... را در عرصه هنر انقلاب اسلامی دارد.

به مناسبت ۲۰ فروردین روز هنر انقلاب اسلامی با او گفت و گوی کوتاهی انجام داده ایم که در ادامه می خوانید.

جهانفر کاویانپور، عضو شورای فرهنگ عمومی محمودآباد، در تعریف هنر انقلاب اسلامی می گوید: «هنر انقلاب، هنر آگاهی بخشی به جامعه است.»

او ادامه می دهد: «حضرت امام (ره)، فضا و تعریفی را ایجاد کردند که در یک عبارت نمی گنجد و نمی توان تنها با چند کلمه، هنر انقلاب و هنرمند انقلابی را به راحتی تبیین کرد و به عبارتی به

مهدی متوسلی، نویسنده و سرپرست گروه هنری فدک:

بین تماشاگران نمایش‌های مذهبی و دیگر آثار تئاتری، خط‌کشی نکنیم

مهدی متوسلی، نویسنده و سرپرست گروه فرهنگی و هنری فدک با بیان این‌که خط‌کشی و مرزبندی بین مخاطبان تئاترهای دینی و دیگر آثار نمایشی وجود ندارد، گفت استقبال مخاطبان است که باعث ماندگاری تولیدات نمایشی می‌شود.

دست به تولید بزنند، نقاط قوت خود را بشناسند، نقاط ضعف‌شان را برطرف کنند تا اثری ماندگار و فوق‌فاخر برای اجرا داشته باشند.»

رشد تئاتر در گروه‌های مختلف نمایشی است

نویسنده «اذان صبح» با اشاره به زمان طلایی برخی از تولیدات نمایشی توضیح می‌دهد: «زمان طلایی اجرای برخی از آثار در ماه مبارک رمضان یا محرم است اما اکثر آثاری که در طول سال توسط گروه‌های نمایشی اجرا می‌شوند؛ شاید مذهبی نباشند اما اخلاقی هستند و می‌توانند در طول سال روی صحنه بروند. به همین دلیل باید از تمامی گروه‌های نمایشی برای اجرای آثارشان حمایت شود تا بتوانند در کنار هم کار کنند. قطعا از دل همکاری گروه‌های مختلف نمایشی رشد تئاتر کشور رخ خواهد داد.»

مهدی متوسلی در پایان درباره فعالیت‌های اخیر خود در زمینه نمایشنامه‌نویسی می‌گوید: «طرح درام عاشقانه‌ای با موضوع دفاع مقدس را به اداره کل هنرهای نمایشی ارائه کرده‌ام و منتظر هستم که در صورت حمایت دوستان این اثر نمایشی که بخشی از تاریخ واقعی هشت سال جنگ تحمیلی است، برای اجرای صحنه‌ای آماده

آثار نمایشی در موضوعات مختلف را به بهانه برنامه‌ریزی و رشد آن‌ها متوقف کنیم. به طور مثال بعضی از دوستان می‌گویند به ما پیشنهاد شده است؛ اثری تولید کنیم که از «خورشید کاروان» بهتر باشد و سال‌های بیشتری روی صحنه برود. در حالی‌که چنین برنامه‌ریزی در هیچ جای دنیا وجود ندارد. این استقبال مخاطبان است که دلیل روی صحنه ماندن نمایش‌ها می‌شود نه برنامه‌ریزی و ساختارهای از پیش تعیین شده من به عنوان نویسنده یا دیگر مدیران و دست‌اندرکاران.»

حمایت از گروه‌های نمایشی مذهبی قطع شده است

او ادامه می‌دهد: «بدون پشتیبانی و حمایت از تولید آثار نمایشی انتظار رشد آن‌ها وجود ندارد، نمی‌توانیم در فقدان کارهای دینی و مذهبی عیب‌های آن‌ها را حل کنیم. ما سال گذشته نمایش «خورشید کاروان» را که رکورددار اجرا در ایران است روی صحنه بردیم اما هنوز به دلیل نبود بودجه هنوز بخشی از بودجه حمایتی را دریافت نکرده‌ایم و دستمزد بازیگران پرداخت نشده است. متأسفانه حمایت از گروه‌های نمایشی مذهبی قطع شده است در حالی‌که آن‌ها باید

متفاوت روبه‌رو بود در حالی‌که در صورت نبود استقبال اجرای هر ساله آن منطقی به نظر نمی‌رسید.» او می‌افزاید: «این باور غلطی است که مخاطبان تئاترهای دینی و مذهبی مخاطبان اتوبوسی هستند. بسیاری از اجراهای غیر مرتبط با مسائل دینی هم بارها تماشاگرانی از اقشار مختلف داشته‌اند که با اتوبوس به تماشای نمایش‌هایشان نشسته‌اند. اما چه اشکالی دارد؟!»

خالی بودن سالن‌ها ناراحت‌کننده است نه پر بودن آن‌ها

این هنرمند جانباز ادامه می‌دهد: «در گذشته بسیاری از هنرمندان بزرگ تئاتر کشور برای اجرای نمایش‌های خیابانی و همراه شدن با مردم به مناطق محروم رفته و به اجرا پرداخته‌اند و اکنون ممکن است همین مخاطبان با هماهنگی برای تماشای آثارشان به سالن‌های تئاتر بیایند. خالی بودن سالن‌های نمایشی است که باید ناراحت‌کننده باشد نه پر بودن آن‌ها.»

متوسلی درباره لزوم توجه به رشد و پویایی نمایش با موضوعات متفاوت می‌گوید: «کار کردن و موفقیت در حوزه تئاتر باید براساس توجه به پویایی آن باشد. ما نمی‌توانیم تولید

به گزارش ایران تئاتر، مهدی متوسلی یکی از نمایشنامه‌نویسان باسابقه در زمینه نمایش‌های دینی و مذهبی چون «خورشید کاروان»، «اذان صبح»، «از خاک تا افلاک»، «سرداران» و «زخم مدینه» و سرپرست گروه فرهنگی و هنری فدک است.

رکورد طولانی‌ترین اجرای نمایش‌های روی صحنه رفته در ایران به نمایش «خورشید کاروان» به نویسندگی و تهیه‌کنندگی این هنرمند می‌رسد که یکی از موفق‌ترین اجراهای ۳۱ سال گذشته در حوزه تئاتر دینی و مذهبی به شمار می‌آید.

باور غلط درباره تماشاگران نمایش‌های مذهبی

متوسلی درباره اقبال مخاطبان از نمایش‌های دینی و مذهبی می‌گوید: «خط‌کشی و مرزبندی بین مخاطبان تئاترهای دینی با دیگر آثار نمایشی وجود ندارد. همه نمایش‌ها مخالفان یا موافقان خود را در زمینه محتوا یا اجرا دارند اما تجربه ثابت کرده است که آثار مذهبی باکیفیت نیز مانند سایر آثار نمایشی همواره مورد توجه بوده‌اند؛ به طور مثال گروه نمایشی «یتیمان کوفه» به سرپرستی سیدجواد هاشمی چندین سال با استقبال مخاطبانی از اقشار

فرهاد کیارستمی، تعزیه‌خوان جوان گروه تعزیه‌داران اباعبدالله الحسین:

تعزیه، حافظ ادبیات کهن و موسیقی ایران است

قدر با توجه به شخصیت امیرالمومنین (ع) چندین مجلس تعزیه برگزار می‌شود که مهم‌ترین و اصلی‌ترین آن‌ها همان مجلس ضربت خوردن و شهادت امام است.»

او می‌افزاید: «این مجلس شامل دو بخش است، بخش پیش مجلسی یا پیش درآمد که به تعزیه‌ای با نام «جوانمرد قصاب» اشاره دارد و قبل از مجلس اصلی اجرا می‌شود. در واقع پیش مجلسی «جوانمرد قصاب» فرازی از زندگی و کرامات امام است که البته الزامی برای اجرای آن وجود ندارد. پس از آن بخش اصلی با موضوع ضربت خوردن امیر توسط ابن ملجم یا بحیرا اجرا می‌شود. بحیرا نام دیگر ابن ملجم است و در نسخه‌های تعزیه هم به این اسم اشاره شده است.»

این تعزیه‌خوان جوان ادامه می‌دهد: «شخصیت‌های اولیاخوان مجلس تعزیه شهادت حضرت امیر به جز شبیه‌خوانی که در نقش امام علی حضور خواهد داشت شامل

فرهاد کیارستمی، تعزیه‌خوان جوان گروه تعزیه‌داران اباعبدالله الحسین با اشاره به اینکه تعزیه، حافظ ادبیات کهن، موسیقی و سرآمد نمایش‌های آیینی سنتی ماست، گفت تعزیه نیز مانند سریال‌های تاریخی نیازمند کارشناسی است تا از خرافات و معایب پیراسته شود.

به گزارش ایران تئاتر، فرهاد کیارستمی، مخالف‌خوان جوان گروه تعزیه‌داران اباعبدالله الحسین می‌گوید و از نوادگان درویش علی کیارستمی از تعزیه‌خوانان تکیه دولت در دوره ناصری است که از شش سالگی با حضور در تعزیه، راه پدرانش را ادامه می‌دهد. او به گفت‌وگویی درباره مجلس تعزیه در شب‌های ماه مبارک رمضان پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

فرهاد کیارستمی با اشاره به اینکه تعزیه‌های شب‌های قدر بیشتر با محوریت شخصیت امام علی (ع) اجرا می‌شوند، می‌گوید: «در شب‌های

می‌نشینند. دانشجویان هنرهای نمایشی به عنوان یک تئاتر و از دید هنری به آن نگاه می‌کنند. دانشجویان رشته ادبیات به صنایع ادبی نهفته در گفت‌وگوها توجه دارند و اما هنرمندان حوزه موسیقی برای شنیدن و شناخت دستگاه‌های ایرانی یا به مجلس تعزیه می‌گذارند؛ چراکه ناب‌ترین موسیقی‌های ایرانی در تعزیه اجرا می‌شود. گوشه‌های موسیقایی که در جاهای دیگر کمتر به آن‌ها پرداخته می‌شود. اما متأسفانه با وجود اهمیت تمام این ابعاد، این هنر همچنان مورد بی‌مهری قرار گرفته است و آن طور که شاید و باید روی آن کار نشده و نمی‌شود.»

کیارستمی با بیان اینکه تعزیه حافظ ادبیات کهن، موسیقی و سرآمد نمایش‌های آیینی سنتی ماست، می‌گوید: «همان‌طور که برای ساخت سریال‌های تاریخی از مشاوره کارشناسان تاریخی و دینی استفاده می‌شود برای اجرای تعزیه هم نیاز به یک کارشناس برای رفع معایب و مشکلات فقهی و تاریخی وجود دارد. شاید به دلیل همین معایب است که تلویزیون نمی‌تواند مجالس تعزیه را به صورت کامل پوشش دهد و قطعا توجه به رفع معایب می‌تواند کمک کند که تعزیه خیلی راحت وارد قاب تلویزیون شود و مخاطبان بیشتری را همراه کند.»

شبیه‌خوانان نقش‌های حضرت امام حسن (ع) و امام حسین (ع)، حضرت زینب (س) و نیز طیبی است که به مداوای حضرت می‌پردازد. شبیه قطامه و شبیه ابن‌ملجم یا بحیرا نیز اشقیان‌خوانان این مجلس هستند. تعزیه شهادت با مناجات حضرت امیر آغاز می‌شود و سپس با معرفی قطامه و ابن‌ملجم ادامه پیدا می‌کند تا به شهادت امام می‌رسد.»

کیارستمی توضیح می‌دهد: «قطامه زنی است که به دلیل کشته شدن بستگانش در جنگ نهروان به دست امیرالمومنین، از امام کینه دارد و با اغوا و دلبری از ابن‌ملجم؛ در تحریک این شخصیت برای به شهادت رساندن امام اول شیعیان دست دارد.» او با اشاره به دیگر مجالس تعزیه در شب‌های ماه رمضان می‌افزاید: «به جز دو مورد ذکر شده، مجلس تعزیه خوارج، جنگ خیبر و مجلس فضل و فتاح که داستانی تاریخی دارد و یادآور جوانمردی امام است نیز در دیگر شب‌های ماه رمضان اجرا می‌شوند.»

این تعزیه‌خوان می‌افزاید: «تعزیه هنری چند بعدی است. هنری که تماشاگر نقش قابل توجهی در اجرای آن دارد. این هنر مربوط به یک بازه زمانی یا مخاطبانی خاص نیست. برخی از مخاطبان و بخشی از مردم با دید معنوی و برای نذر و نیاز پای مجلس تعزیه

سید جواد هاشمی، بازیگر، نویسنده و کارگردان:

تعطیلی اجراهای «یتیمان کوفه»، حال همه ما را بد کرده است

برخی از دوستان به آثار من باشد. هیچ وقت برای نمایش‌هایم تماشاگر اتوبوسی نداشته‌ام

او درباره حضور مخاطبان و استقبال از آثارش ادامه می‌دهد: «۹۰ درصد تماشاگران نمایش‌های ما اصلاً مذهبی نیستند و تنها به عشق امیرالمومنین به سالن نمایش می‌آیند. من هیچ وقت با اتوبوس برای نمایش‌هایم تماشاگر به سالن نیاورده‌ام. اصولاً نمایش‌هایی که مورد حمایت قرار گرفته‌اند، تماشاگران‌شان اتوبوسی یا طرف قرارداد با نهادهای سازمان و ادارات بوده‌اند، نه ما که همه چیزمان خصوصی و مشخص است.»

به بچه‌های گروه قول داده‌ام به صحنه برگردیم

کارگردان نمایش «توبه نمی‌کنم» می‌افزاید: «نمایش‌های ما اکثراً کمدی تراژدی بوده است که البته تنها در ده دقیقه آخر به بخش تراژدی آن‌ها پرداخته‌ایم. همین رویکرد متفاوت‌مان در شیوه بیان باعث حضور مکرر برخی از تماشاگران در طول سال‌های اجرا در سالن شده است.»

او می‌گوید: «همه گروه نمایش «یتیمان کوفه» به دلیل توقف کاری که عاشقانه دوستش داشتیم، مریض شده‌ایم. ما هر سال تمرین‌هایمان را از سیزدهم ماه رجب آغاز می‌کردیم و در طول تمرین هر شب برای امیرالمومنین گریه می‌کردیم. این تعطیلی حال همه ما را بد کرده است.»

سیدجواد هاشمی در پایان می‌گوید: «من به تمامی بچه‌های گروه نمایش «یتیمان کوفه» قول داده‌ام که اگر سال آینده برای اجرا، سالی در اختیار داشته باشیم، حتی شده با هزینه شخصی مجدداً به صحنه برگردیم.»

اصولی دیگر از من برای اجرای آثار قبلی‌ام در حوزه هنری دعوت نمی‌شود؟!»

درگذشت زنده‌یاد علی سلیمانی انگیزه‌ای برای مان نگذاشت

او ادامه می‌دهد: «البته که درگذشت زنده‌یاد علی سلیمانی بازیگر نقش اصلی نمایش‌های ما از دلایل مهم نبودمان روی صحنه است. با رفتن او همه گروه و خود من دیگر انگیزه چندانی برای اجرا نداشتیم. همچنین همه‌گیری ویروس کرونا و تعطیلی سالن‌های تئاتر نیز مزید بر علت‌های قبلی شد.»

بابت کوتاهی در حق امیرالمومنین متاسفم

کارگردان نمایش «توبه نمی‌کنم» با ابراز تأسف از توقف نمایش‌هایش می‌افزاید: «بابت کوتاهی در حق امیرالمومنین کسی که این همه سال هر چه داشتیم از او بوده است، متأسفم. نه تنها من، که همه بازیگران و عوامل نمایش «یتیمان کوفه» برکت زندگی‌مان را از همین اجراهای نذری ماه رمضان داریم.»

او با بیان اینکه آثارش در برخی دوره‌ها به دلیل ارادت به امیرالمومنین و لطف دوستانش مورد حمایت قرار گرفته‌اند، توضیح می‌دهد: «البته ما چندین سال به واسطه لطف آقای کوروش زارعی و ارادت ایشان به ائمه در حوزه هنری اجرا داشته‌ایم و خیلی از اوقات حتی هزینه دکور را با ما حساب نکرده‌اند.»

این هنرمند در پاسخ به این سوال که مگر تأثیرهای مذهبی و دفاع مقدس از حمایت مالی مناسب برخوردار نیستند، می‌گوید: «در طول سال‌های متعددی برای اجرای آثار مذهبی از برخی هنرمندان حمایت شده است اما از من حمایت چندانی صورت نگرفته است. شاید این موضوع به دلیل گرایش‌ها و نوع نگاه متفاوت

سیدجواد هاشمی، با بیان این‌که تعطیلی اجراهای «یتیمان کوفه» حال همه اعضای این گروه نمایشی را بد کرده است، گفت او هیچ وقت با اتوبوس برای نمایش‌هایش تماشاگر به سالن نیاورده است.

به گزارش ایران تئاتر، سید جواد هاشمی، بازیگر، نویسنده و کارگردان تئاتر برای بیست و هفت سال با اجرای نمایش‌های مذهبی چون «یتیمان کوفه»، «توبه نمی‌کنم»، «مردی در آینه» و «ایلیا» در شب‌های قدر و به مناسبت شهادت امام علی (ع) همراه با گروهش میزبان مخاطبان بسیاری بود.

اجراهایی که با همه‌گیری ویروس کرونا و درگذشت زنده‌یاد علی سلیمانی به مدت سه سال متوقف شد و امید بود تا شاید در شب‌های قدر ۱۴۰۲ با جایگزینی بازیگر نخست این اثر پرمخاطب، دوباره شاهد اجرای گروه نمایشی «یتیمان کوفه» باشیم؛ اتفاقی که میسر نشد.

به بهانه پیگیری از این نذر چندین ساله گروه نمایشی «یتیمان کوفه» با سیدجواد هاشمی گفت‌وگوی کوتاهی داشتیم که در ادامه می‌خوانید.

سیدجواد هاشمی درباره اجرای نمایش‌های ماه

مصطفی بلوکات تعزیه‌خوان پیشکسوت:

قدمت نسخ مجلس شهادت امام علی (ع) به دوران شکل‌گیری تعزیه برمی‌گردد

محوریت این شخصیت پرداخته می‌شود.

این تعزیه‌خوان پیشکسوت می‌افزاید: «شب‌های قدر معمولاً تعزیه شهادت حضرت امیر خوانده می‌شود یا تعزیه‌هایی خوانده می‌شود که اگر چه به طور مستقیم به شهادت امام علی مرتبط نیست اما این شخصیت بزرگ نقش پررنگی در آن‌ها دارد.»

او توضیح می‌دهد: «تعزیه‌هایی مثل فضل و فتاح، جنگ خندق، جنگ خیبر که تحت تأثیر شخصیت امام علی (ع) است از دیگر مجالس تعزیه در شب‌های قدر است.»

این تعزیه‌خوان می‌افزاید: «پیش از اجرای مجلس شهادت امام علی (ع) تعزیه جوانمرد قصاب به عنوان گوشه‌ای از این مجلس خوانده می‌شود و سپس به روایت شهادت امام پرداخته می‌شود.»

بلوکات می‌گوید: «گوشه «جوانمرد قصاب» به داستان جوانی ایرانی که برای دیدن امام علی به کوفه سفر می‌کند و اتفاقاتی که برایش رخ می‌دهد، می‌پردازد.»

او ادامه می‌دهد: «تعزیه‌های مرتبط با شخصیت امام علی (ع) از همان شروع تعزیه‌خوانی در تکیه دولت اجرا می‌شده است و تمامی نسخه‌های این مجالس از همان زمان به تعزیه‌خوانان رسیده است.»

بلوکات می‌گوید: «تعداد نسخ تعزیه‌ای که از پیدایش تعزیه‌خوانی به اهالی این هنر رسیده است بنا به قولی ۳۳۰ نسخه است البته برخی این تعداد را تا هزار نسخه می‌دانند که تنها به تعزیه‌های محرم یا ماه رمضان ختم نمی‌شود بلکه

مصطفی بلوکات تعزیه‌خوان هیئت تعزیه‌داران متوسلین به حضرت علی اصغر (ع) دربندسر با اشاره به برگزاری مراسم تعزیه‌خوانی به مناسبت شهادت امیرالمومنین از شب‌های نوزدهم تا بیست‌وهفتم ماه رمضان در این شهر گفت نسخ مجلس شهادت امام علی (ع) به زمان شکل‌گیری هنر تعزیه در تکیه دولت برمی‌گردد.

به گزارش ایران تئاتر، مصطفی بلوکات، تعزیه‌خوان هیئت تعزیه‌داران متوسلین به حضرت علی اصغر (ع) دربندسر، این هنر را از سال ۱۳۶۳ در شهرستان شمیرانات و در شهرهای شمشک و دربندسر و با بچه‌خوانی آغاز کرده است و تاکنون نزدیک به بیست و هفت سال است که در ایام محرم و ماه مبارک رمضان به اجرای تعزیه در این شهرستان می‌پردازد.

هیئت متوسلین به حضرت علی اصغر از شب نوزدهم تا بیست‌وهفتم ماه رمضان برابر با شب‌های قدر و شهادت امیرالمومنین علی بن ابی طالب (ع) دربندسر به اجرای تعزیه می‌پردازد.

مصطفی بلوکات درباره تعزیه‌خوانی ویژه ماه رمضان می‌گوید: «مجالس تعزیه بسته به موقعیت زمانی متفاوت هستند. در برخی از مناطق از همان روز اول ماه رمضان تا روز آخر به اجرای تعزیه می‌پردازند.»

او ادامه می‌دهد: «تعزیه‌هایی که در ماه رمضان خوانده می‌شود تفاوتی با دیگر مجالس ایام محرم ندارد اما در شب‌های نوزدهم تا بیست‌وهفتم که شب ضربت خوردن تا هفتمین شب شهادت امام علی (ع) است به اجرای مجالسی با

در آن‌ها تعزیه‌های شادی‌آور، افسانه‌ای و... نیز وجود دارد. اما در سال‌های اخیر تنها به بخش تعزیه‌های مناسبتی با محوریت ایام محرم و صفر و شب‌های شهادت امام علی (ع) پرداخته می‌شود.»

این تعزیه‌خوان توضیح می‌دهد: «در تمام آثار نمایشی شخصیت‌های مثبت و منفی وجود دارد. در تعزیه شخصیت‌های مثبت با نام‌های اولیاخوان، شهادت‌خوان و امام‌خوان شناخته می‌شوند و شخصیت‌های منفی با نام‌های اشقیابخان، مخالف‌خوان و شمرخوان شناخته می‌شوند.

تعزیه‌خوانان در هر کدام از این نقش‌ها تلاش می‌کنند برای ساعتی در جایگاه‌های متفاوت اولیاخوان مظلومیت ائمه و در جایگاه اشقیابخان، شقاوت دشمنان آن‌ها را به تصویر بکشند.

در تعزیه حضرت امیر نیز ما با بحیرا یا همان ابن ملجم اشقیابخان و امام علی (ع) اولیاخوان روبه‌رو هستیم و البته شخصیت‌هایی چون حضرت زینب (س)، امام حسن (ع) و امام حسین (ع) نیز در این تعزیه نقش دارند.»

دیدار با دلقت، جادوگر، عروسک تنهاافتاده، سربازان زباله‌ای و
نی‌نی‌مو روی صحنه‌ها

تئاتر کودک چی ببینیم؟

نمایش‌های «مانتکو در سرزمین پادشاهی»، «میمون‌ها»، «من یک عروسکم»، «دنیای خیال انگیز من»، «شاهزاده شامپیا»، «کدو قلقله زن»، «خرمشیر»، «گاو زنگوله‌پا»، «بل و شاهزاده مغرور»، «لافاکادیو» و «رابینسون خرگوشه» آثاری هستند که در هشت تماشاخانه برای کودکان و نوجوانان در فروردین و اردیبهشت ۱۴۰۲ روی صحنه هستند.

به گزارش ایران تئاتر، گذشته از تاثیر تماشای نمایش که باعث افزایش قدرت تعامل و خلاقیت در آینده‌سازان هر جامعه‌ای می‌شود، وجوه آموزشی و سرگرم‌کنندگی هنر نمایش و تاثیر فراوان آن در تربیت کودکان و نوجوانان و برآوردن نسلی سالم و آگاه از دیرباز مورد توجه کارشناسان و صاحب‌نظران حوزه‌های مختلف قرار داشته است. در حال حاضر ۱۱ اثر نمایشی کودک و نوجوان در هشت سالن نمایشی شهر تهران میزبان مخاطبان و علاقه‌مندان به این حوزه تخصصی تئاتر است که پیشنهاد می‌شود همراه با فرزندان و کودکان‌تان در یک تفریح آموزنده و جذاب آن‌ها را همراهی کنید برای رفتن به یکی از سالن‌های ویژه آثار کودکان و به تماشای یکی از نمایش‌هایی بنشینید که در ادامه معرفی‌شان کرده‌ایم.

همان‌طور که گفته شد، در ادامه این گزارش مروری بر نمایش‌های کودک و نوجوان در حال اجرا در بهار ۱۴۰۲ داریم.

تالار هنر

نمایش «مانتکو در سرزمین پادشاهی»، به نویسندگی نلی‌مک کاسلین و کارگردانی مهدی خجستکی، از ۷ فروردین ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۳۰ با قیمت بلیت ۴۰ هزار تومان در تالار هنر روی صحنه رفته است. علیرضا نامدار، علی‌اصغر تقی‌پور، سمانه دلیر، فاطمه فرکی، سونیا جباری، هانیه زارعی و زینب رنجبری، بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه داستان «مانتکو در سرزمین پادشاهی» که متن آن را سیدحسین فدایی‌حسین ترجمه کرده، آمده است: «این نمایش، داستان دلقتی را روایت می‌کند که سالیان سال در قصر پادشاه خدمت و آن‌ها را سرگرم می‌کند اما در شب تولدش...»

قیمت بلیت ۵۰ هزار تومان روی صحنه رفته است. در خلاصه این اثر نمایشی آمده است: «نی‌نی‌مو قصد دارد به مومو و می‌مو ثابت کند که دیگر نی‌نی نیست و می‌تواند همراه آن‌ها برای چیدن موز برود. در آخر نی‌نی‌مو موفق می‌شود که به می‌مو و مومو کمک کند تا از دست بوبوکه سارق رها شوند و او را به سزای اعمالش برسانند.»

در خلاصه این اثر نمایشی آمده است: دخترپچه‌ای عروسک خود را جا می‌گذارد و عروسک توسط سربازهای زباله‌ای برداشته می‌شود.

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان

«دنیای خیال انگیز من» نوشته و کار بهناز مهدی‌خواه تا ۱ اردیبهشت ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۰۰ با قیمت بلیت ۴۰ هزار تومان در این کانون روی صحنه است. بازیگر این نمایش بهناز مهدی‌خواه است. در خلاصه این نمایش آمده است: «این نمایش به بخش کوتاهی از زندگی دخترکی ده‌ساله می‌پردازد که روزی در اخبار متوجه می‌شود نشانه‌های ظاهری‌اش با نشانه‌های ظاهری دختر گم شده پادشاه کشور شامپیا یکی است. بنابراین خانواده خود را مجبور می‌کند تا او را برای انجام آزمایش‌های مختلف به کلینیک برده تا ثابت شود که او همان شاهزاده گم شده است. در این میان با اتفاقات جالب و خنده‌داری روبه‌رو می‌شود.»

نمایش شاد و موزیکال «کدو قلقله زن»، ویژه کودکان به نویسندگی جواد ذوالفقاری و شادی پورمهری و کارگردانی سحر پورفرج از ۹ فروردین تا ۸ اردیبهشت ۱۴۰۲، با قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان در سالن نمایش فرهنگسرای خانواده روی صحنه است. مجتبی خمسه، محسن باور، محمد صالحی، سعید شاملو و سحر پورفرج در این نمایش نقش‌آفرینی می‌کنند. در خلاصه داستان این نمایش که هر روز ساعت ۱۷ اجرا می‌شود، آمده است: «پیرزنی قصد رفتن به خانه دخترش را دارد و در راه با حیوانات زیادی برخورد می‌کند و اتفاق‌هایی که طی این قصه رخ می‌دهد، بسیار دیدنی است.»

فرهنگسرای خانواده

نمایش شاد و موزیکال «خرمشیر» به نویسندگی جواد ذوالفقاری و کارگردانی مجتبی خمسه از ۸ فروردین تا ۸ اردیبهشت ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۰۰ با قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان در سالن تئاتر المپیک روی صحنه است. در نمایش «خرمشیر» مجتبی خمسه، سحر پورفرج، زهرا

فرهنگسرای ایوانک

نمایش «لاباکادیو» به نویسندگی شل سیلورستاین و کارگردانی احمد تیموری از ۳۰ فروردین تا ۱ اردیبهشت ۱۴۰۲ روی صحنه خواهد رفت. سپیده زینلی، علیرضا زکایی و پویا یزدان‌جو بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه این نمایش آمده است: «شیری بصورت اتفاقی تفنگی به دستش می‌رسد و مشغول تمرین تیراندازی می‌شود این درحالیست که سیرک‌داری از او دعوت به همکاری می‌کند و سرنوشت شیر را روانه شهر می‌کند و ماجراهای عجیبی برای او به وجود می‌آید.»

فرهنگسرای فردوس

نمایش «میمون‌ها» نوشته محمدحسین داداش‌نیا و کارگردانی مریم اسکندری از ۱۵ فروردین ۱۴۰۲ ساعت ۱۸:۳۰ با بازی زهرا غلامی، مریم اسکندری، پروا نریمانی، ارمغان احمدی، سمیه انصاری و نوشین سرکوبی با

به شاهزاده می‌دهد. اگر تا زمان افتادن آخرین گلبرگ کسی شاهزاده مغرور را از ته دل دوست داشته باشد جادو باطل می‌شود. بل دختری زیبا و مهربان به قصر شاهزاده می‌آید و او را متوجه غرور و اخلاق بدش می‌کند. آرام آرام شاهزاده تغییر می‌کند تا جایی که اجازه می‌دهد بل به خانه‌اش برگردد. آخرین گلبرگ می‌افتد اما قبل از آن بل که به شاهزاده علاقه‌مند شده به قصر می‌رود تا با ماجراهایی بامزه و دیدنی طلسم را باطل کند.

نمایش «لاباکادیو» به نویسندگی شل سیلورستاین و کارگردانی احمد تیموری از ۳۰ فروردین تا ۱ اردیبهشت ۱۴۰۲ روی صحنه خواهد رفت. سپیده زینلی، علیرضا زکایی و پویا یزدان‌جو بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه این نمایش آمده است: «شیری بصورت اتفاقی تفنگی به دستش می‌رسد و مشغول تمرین تیراندازی می‌شود این درحالیست که سیرک‌داری از او دعوت به همکاری می‌کند و سرنوشت شیر را روانه شهر می‌کند و ماجراهای عجیبی برای او به وجود می‌آید.»

سرای محله ایوانک

نمایش «رابینسون خرگوشه» به نویسندگی و کارگردانی عباس قاصدزاده از ۲۴ فروردین تا ۲۴ اردیبهشت در روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه، ساعت ۱۹:۰۰ با قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان روی صحنه می‌رود. مونا کوشش، عباس قاصدزاده، سوگند قاصدزاده، محسن افخمی و کمیل پورقلی بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه این نمایش آمده است: «رابینسون خرگوش روزنامه‌رسان مهربانی است که به دنبال گم شدن تعدادی از حیوانات

میرشجاعان، محسن بان‌ور و محمد صالحی به ایفای نقش می‌پردازند. این نمایش که روایت جذاب و شاد از مجموعه داستان‌های «کلیله و دمنه» است، داستان الاغی است که به تازگی از دست صاحبش رها شده و در حالی که در جنگل به خوشگذرانی می‌پردازد با شیری روبه‌رو می‌شود که تا به حال حیوانی همچون الاغ را ندیده است.

خانه فرهنگ نور

نمایش «گاو زنگوله‌پا» به نویسندگی و کارگردانی مهرداد قرآن‌کیش تا ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۲، ساعت ۱۷:۰۰ با قیمت بلیت ۵۰ هزار تومان میزبان کودکان و نوجوانان است. مهرداد قرآن‌کیش، فرحناز سمیعی، شهاب محمدیه، فرورتیش شوشپور، نیلوفر ابراهیمی، نفیسه ترجم‌جو و آذر سیدتقی‌با بازیگران این اثر نمایشی هستند. در خلاصه این اثر آمده است: «دمنه شغال بازیگوشی است که تصمیم می‌گیرد با دروغ‌گویی سلطان جنگل شود و باعث اتفاق و ماجراهایی می‌شود...»

فرهنگسرای ابن‌سینا

نمایش «بل و شاهزاده مغرور» به نویسندگی ماندانا عبقری و کارگردانی علیرضا دهقانی از ۲۹ فروردین تا ۱۲ خرداد ۱۴۰۲ با قیمت بلیت ۷۰ هزار تومان روی صحنه خواهد رفت. در خلاصه این اثر آمده است: «در قصری زیبا شاهزاده‌ای مغرور و بدخلق زندگی می‌کند، شبی توفانی جادوگری به قصر پناه می‌برد اما شاهزاده او را به قصر راه نمی‌دهد. جادوگر شاهزاده و خدمتکارانش را جادو می‌کند، شاهزاده به موجودی عجیب و خدمتکارانش به شمع‌دان، ساعت، قوری و فنجان تبدیل می‌شوند. جادوگر گلی جادویی

محمد رضا مالکی کارگردان و بازیگر نمایش «لانگ شات»:

برایم عجیب است برخی حرف از تحریم تئاتر می‌زنند

مالکی در بخشی از صحبت‌های خود به حرفی که یک هنرمند تازه کار در فضای مجازی درباره روز جهانی تئاتر منتشر کرده، اشاره کرد و گفت: «هنرمندی تازه کار در روز جهانی تئاتر نوشت «روز کدام تئاتر مبارک؟»؛ بسیار از او ناراحت شدم و به او گفتم تو نمی‌توانی بگویی کدام تئاتر؛ تو هنوز اول راهی و نمی‌توانی این حرف را بزنی. تئاتر ایران با همه وقایعی که در مسیرش قرار گرفت مانند جنگ، کرونا و... توسط بزرگان و هنرمندانی به دندان گرفته شد و الان به دست ما رسیده است. وظیفه ما این است که برای عشق مان بجنگیم و آن را زنده نگه داریم.»

اثر نمایشی از ۲۷ فروردین تا ۲۷ اردیبهشت ساعت ۲۰ در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر اجرا می‌شود.

تالار مولوی و با گذشت چندماه پر از اتفاق در کشور الان دوباره احساس ضرورت کردم که «لانگ شات» را روی صحنه ببرم. البته به فکر تولید یک کار جدید بودم اما خیلی سخت است که کار جدیدی با توجه به شرایط اقتصادی کشور تولید کنیم.»

این بازیگر درباره مقوله تحریم تئاتر که از سوی برخی فعالان تئاتر مطرح می‌شود، گفت: «با خود گفتم خاک و غباری را که بر صحنه‌ها نشسته است، باید فوت کنم و پیش‌قدم باشم برای اجرای نمایش در شرایطی که همه می‌گویند تئاتر باید تعطیل شود. در چندماه گذشته برخی با تئاتر کار کردن مشکل پیدا کردند و اکثر دوستان تئاتری حرف از تحریم تئاتر می‌زنند! مگر مشاغل دیگر در کشور تعطیل شد که تئاتر یعنی شغل اصلی ما تعطیل شود؟ هنرمندان تئاتری ما اگر قرار است حرفی بزنند یا اعتراضی هم بکنند باید با زبان هنر روی صحنه تئاتر باشند چون ماهیت تئاتر نقد کردن است.»

بازیگر سریال «پوست شیر» و «مترجم» درباره داستان نمایش «لانگ شات» گفت: «این نمایش درباره زندگی یکی از هنروران سینما به نام رضا مؤذنه است. رضا کارگر خیاطی است و تلاش می‌کند با ارسال فیلمی از خود به دفتر سینمایی دوباره جلوی دوربین برود.»

محمد رضا مالکی کارگردان و بازیگر نمایش «لانگ شات» گفت در شرایطی هستیم که کسانی هنوز می‌گویند تئاتر باید تعطیل شود و بسیار برایم عجیب است که برخی اهالی تئاتر همچنان حرف از تحریم تئاتر می‌زنند.

به گزارش ایران تئاتر، محمد رضا مالکی بازیگر و کارگردان سینما و تئاتر این روزها مشغول تمرین نمایش «لانگ شات» است. مالکی نویسنده و کارگردان این نمایش است و به عنوان تنها بازیگر، این نمایش را از ۲۷ فروردین ۱۴۰۲ در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌برد.

محمد رضا مالکی کارگردان نمایش «لانگ شات» درباره اجرای این نمایش می‌گوید: «نمایش «لانگ شات» را در سال ۱۳۹۸ در تالار مولوی و در اوج بیماری کرونا روی صحنه بردم. دلیلی که تصمیم گرفتم دوباره این نمایش را به صحنه ببرم احساس ضرورت برای تئاتر کار کردن بود.»

او ادامه داد: «آن روزها به دلیل همه‌گیری کرونا بحث مرگ و زندگی ما وسط آمده بود، اما با توجه به رعایت اصول بهداشتی، نمایش را روی صحنه بردیم و با استقبال بسیار خوبی مواجه شدیم به طوری که صندلی خالی دیگر وجود نداشت.» مالکی تاکید کرد و گفت: «چند سال پس از اجرای ما در

اجرای «نئورئالیسم» در خانه نمایش دا آغاز شد

دانه های کال انجیر - کارگردان: سانیا عاجلی - تالار چهارسو - ۱۴۰۱

با اجرای ویژه میزبان مخاطبان است. سامنی که پیش از این تجربه کارگردانی نمایش «چشم‌ها چرا نمی‌بینند»، فیلم مستند «تاریخ همگان» و چندین پروژه هنری و ادبی را در کارنامه خود دارد، در نمایش جدیدش، از حضور بازیگرانی همچون (به ترتیب حروف الفبا) رسول احمدی، سحر آخان، حمید باهوش، سپهر جاویدیان، لیلا شاهی، فائقه شالوند و لیدا وعیدی بهره می‌برد. در خلاصه این نمایش آمده است: «نئورئالیسم داستان گم‌گشتگی زندگی دختری در میان مرزهای واقعیت و خیال است چراکه توان رویارویی با سیمای دهشتناک حقیقت را ندارد.»

نمایش «نئورئالیسم» به کارگردانی سلمان سامنی، از جمعه ۲۵ فروردین اجراهای خود را در خانه نمایش دا آغاز کرد.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «نئورئالیسم» به نویسندگی و کارگردانی سلمان سامنی و تهیه‌کنندگی مشترک هاتف کلاته و میثم اسداللهی، اجراهای خود را در شامگاه جمعه، بیست و پنجم فروردین با حضور اصحاب رسانه و مخاطبان در سالن شماره ۱ خانه نمایش دا آغاز کرد.

این نمایش در حالی اجراهای خود را ادامه خواهد داد، که در ساعت ۲۱ روز شنبه، بیست و ششم فروردین ۱۴۰۲،

نگاهی به نمایش «مردی که جهنمش را با خودش حمل می‌کرد» نوشته و کار بابک والی

روایت شبی که ماه به محاق رفت

آنان و افکار پوسیده‌شان نالیده است. او از همه این‌ها رها شد و راحت؛ و در آن لحظه بدون هیچ دلواپسی و دغدغه و مسئولیتی در آغوش حضرت عشق آرام گرفت.

عشق حقیقی و عشق مجازی

اگر این مهم را ندانیم به نوعی مقام شامخ ایشان را ندانسته و ناخواسته در نظر نگرفته‌ایم و این خود شاید مسئله‌ای باشد که می‌باید در چنین کارهایی واکاوی شود. یا این‌که چگونه می‌شود ابن‌ملجمی که به نوعی مرید و شیفته مولاست به جایی برسد که او را به شهادت برساند؟ یا واگویه‌های ابن‌ملجم با خودش با توجه به این‌که می‌دانیم او در انجام مأموریت شومش به تردید افتاده بود. شاید بتوان گفت ابن‌ملجم بین عشق حقیقی یعنی مولا علی (ع) و عشق مجازی یعنی قطام، عشق مجاز را انتخاب کرد و... مسائل مهمی از این‌دست وجود دارد که می‌باید واکاوی شوند و به درام درآیند.

کارگردانی بدون ادواطوار معمول این‌گونه کارها که از حرکات فرم بجا و نابجا استفاده می‌کنند، صورت پذیرفته است؛ هرچند که می‌شد میزان‌هایی تئاتری‌تر را به کار گرفته و ایضا ریتم نمایش را به سطح مطلوب‌تری رساند. البته در بعضی از موارد بازی‌ها بیش‌ازحد غلو شده است و در جاهایی به سمت کلیشه‌های معمول کارهای مذهبی می‌رود، شاید به همین دلایل بیان و حس بعضاً مونوتون می‌شوند هر چند که کاراکترشناسی شخصیت‌ها نیز برای رسیدن به این مهم نقش اساسی را بازی می‌کند.

اما درنهایت باید گفت بازی‌ها همگی روان و بانرژی و قابل‌باور بود. حتی بازیگرانی که نقش‌های فرعی‌تری داشتند نیز به‌خوبی کارشان را به انجام رسانده‌اند. شاید بتوان با حذف یا کم کردن بعضی از موارد به زمان نمایشی بهتری نیز دست یافت.

و کم‌وبیش شامل همه کارهایی است که در مورد واقعه نوزده رمضان انجام شده، گذشتن از کنار جمله مشهور مولا علی (ع) هنگام ضربت خوردن مولاست؛ یعنی «فزت و رب‌الکعبه»، به خدای کعبه که رستگار شدم. پرسش اساسی این‌جاست، مگر مولا علی (ع) که از کودکی با پیامبر (ص) بودند و اولین مردی هستند که در ده‌سالگی

به اسلام ایمان آوردند، آیا رستگار نبودند که در آن لحظه و پس از ضربت خوردن رستگار شدند؟ علی (ع) که جزو رستگارترین رستگاران بود، جان‌شین و مورد وثوق پیامبر بود، پس چرا این جمله را می‌گوید؟ آن هم در آن زمان حساس و بسیار خاص، آیا منظور از این جمله رسیدن به شهادت در راه خداست که آرزوی همیشگی او بود؟ رستگاری به معنی رهایی و رها شدن و آزاد شدن است. درواقع او از مسئولیتی که به‌عنوان امام و خلیفه و رهبر مسلمین داشت، رها شده است؛ از دست آدم‌های خشک‌مقدس و متعصبی که خود بارها در نهج‌البلاغه از دست

بیرون بکشد و صادقانه در معرض دید تماشاکنان قرار دهد. این خود اولین مزیت نمایش اوست. والی در همان ابتدا، انتهای کار ابن‌ملجم را نشان می‌دهد و پس آنگاه با یک برگشت زمانی، شاهد وقایع تا رسیدن به لحظه ضربت خوردن هستیم. بابک والی سعی کرده یک واکاوی تاریخی نیز انجام دهد و ریشه دسیسه‌ای را که منجر به شهادت حضرت علی (ع) شده است، نشان‌مان دهد. این در حالی است که او از ظلم و بی‌عدالتی‌های این روزگار نیز می‌گوید.

به خدای کعبه که رستگار شدم

اما پرسشی که همچنان باقی می‌ماند

سیدعلی تدین صدوقی: بابک والی از تئاترهای باسابقه است که همراه دغدغه نمایش‌های مذهبی را داشته و در سال‌های قبل نیز به مناسبت‌های مذهبی، نمایش‌های مختلفی را کار کرده است. نمایش «مردی که جهنمش را با خودش حمل می‌کرد» که در دهه سوم رمضان روی صحنه تئاتر سنگلج اجرا خواهد شد نیز روایتی است از واقعه نوزده ماه رمضان، شب ضربت خوردن مولا علی (ع) و نیز رویدادهای قبل و بعد از آن.

این‌که چرا باید نمایش‌های مذهبی و دینی مختص ایام مذهبی باشد، خود مبحثی است که می‌باید در یک آسیب‌شناسی نمایش‌های دینی و مذهبی مورد بررسی و مذاقه جدی قرار بگیرد؛ چراکه برداشت ما از نمایش‌های دینی و مذهبی تنها بر وقایع خاص محدود شده است، مثلاً ایام شهادت امیرالمؤمنین علی (ع) یا شهادت اباعبدالله الحسین (ع) و... حال آن‌که این دست آثار تنها یک بخش از کار در عرصه نمایش‌های مذهبی و دینی است.

سه نگاه نمایشی به وقایع مذهبی

اصولاً حداقل سه نگاه می‌تواند در این گونه نمایشی مستتر باشد. نخست، همان نگاه تاریخی صرف که بر برداشت نعل به نعل از روایات و احادیث و تاریخ مبتنی است. روایاتی که بعضاً نیز چندان مستند نیستند و صحت‌وسقم آن‌ها قابل‌تردید است. دوم، تلفیقی از وقایع تاریخی و تخیل نویسنده. سوم، برداشتی از وقایع و دیدن روی دیگر سکه و واشکافی آن‌ها همراه با تحلیل ژرف و چرایی و چگونگی وقایعی که روی داده است و...

باید گفت در طی این چند دهه اخیر، بیشتر همان رویکرد اول را در نمایش‌های مذهبی و دینی شاهد بوده‌ایم؛ از این‌رو اولاً همان‌طور که گفته